

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra HRANES ELSKOVSKVAD, af 'Hroars Saga'

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872116640/facsimile.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

O søde Nattergale!
Hvad kunde da bag Løvet's Hang
Min stille Glæde male?
Men akl hvad er nu Fuglens Sang,
Naar hendes Læber tale?

Selv Vint'rens friske Morgensnee
Mig lader nu forgiæves see,
Det kan mig ei fornøie.
Med Blomstersneen Somrens Diis
Har blændet nu mit Øie:
Varm Snee, og dog saa kold som Iis,
Med sine Liliehøie.

Før eied jeg den hele Jord,
Nu er den ikke nær saa stor
Den Magt, som mig har bundet.
Een Skjønhed er af Alle skabt;
Naturen er forsvundet.
Jeg har den hele Skabning tabt,
Og intet har jeg vundet.

Svart er den ædle Friheds Tab,
Dog vil jeg ei mit Fangenskab
For Hermods Vinger bytte.
Forvandlet til en Bonde from,
Er nu den raske Skytte;
Men Gimles bedste Eiendom
Han vogter i sin Hytte.

Min Eiendom er Tanken om
Hvad aldrig bliver min Eiendom;

Den skal jeg ikke miste.
Dybt staaer dit Billed i mit Bryst,
Det Første og det Sidstet
Og det skal være Hiertets Trøst,
Om Hiertet end maa briste! —

FÆDRELANDS-SANG.

»Ille terrarum mihi præter omnes
Angulus ridet.« *Hor.*

Der er et yndigt Land,
Det staaer med brede Bøge
Nær salten Østerstrand;
Det bugter sig i Bække, Dal,
Det hedder gamle Danmark,
Og det er Freias Sal.

Der sad i fordums Tid
De harniskklædte Kæmper,
Udhvilede fra Strid;
Saa drog de frem til Fienders Meen,
Nu hvile deres Bene
Bag Høiens Bautasteen.

Det Land endnu er skönt,
Thi blaa sig Søen belter,
Og Løvet staaer saa grønt;
Og ædle Qvinder, skønne Møer,
Og Mænd og raske Svende
Bebøe de Danskes Øer.